

ANG**Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Espesyal na Isyu
Disyembre 26, 2006
www.philippinerevolution.net

Higit pang palakasin ang Partido Komunista ng Pilipinas para pamunuan ang demokratikong rebolusyong bayan

*Mensahe ng Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas
Disyembre 26, 2006*

Pambungad

Malugod nating ipagdiwang ang ika-38 anibersaryo ng muling pagtatatag ng Partido Komunista ng Pilipinas sa gabay ng teoryang Marxismo-Leninismo-Kaisipang Mao Zedong (Maoismo) at batay sa kasaysayan at kongkretong kalagayan ng sambayanang Pilipino.

Panahon ito para ipagdiwang ang mga rebolusyonaryong tagumpay natin, magbalik-aral sa ating kasaysayan, mga saligang prinsipyo at mga aral at magpanibago ng kapasyahang isulong ang pakikibaka ng sambayanang Pilipino para sa pambansang kalayaan at demokrasya laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa.

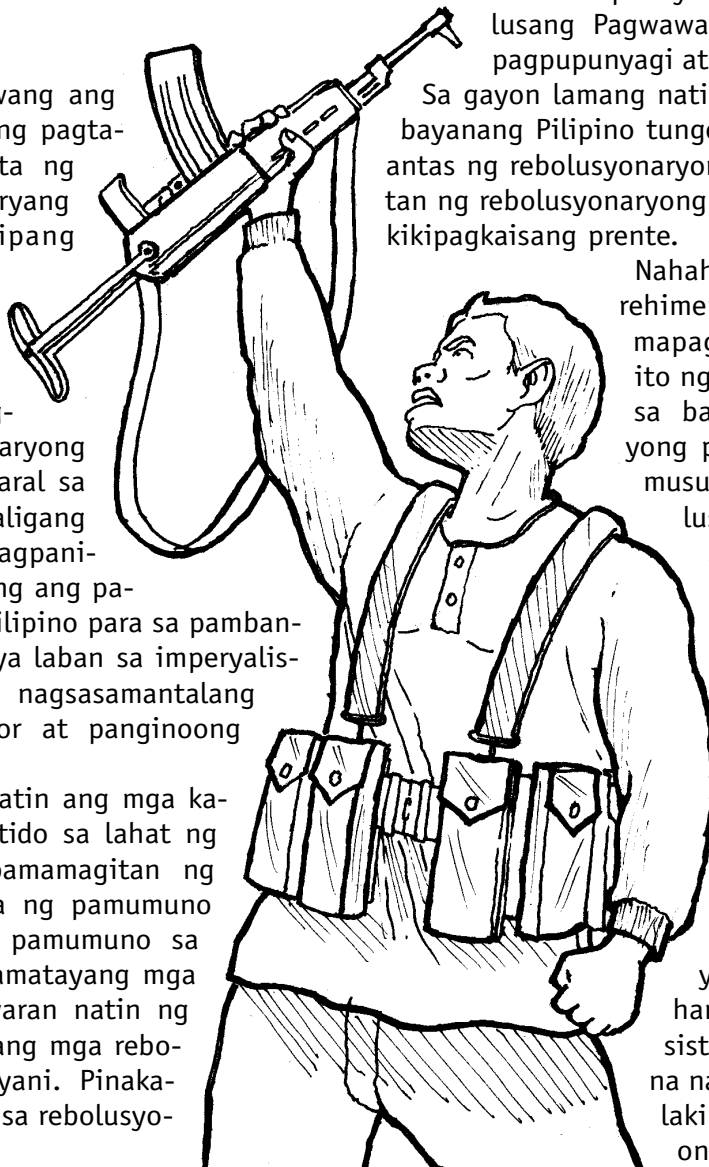
Pagpugayan at batiin natin ang mga kadre at kasapi ng ating Partido sa lahat ng natamong tagumpay sa pamamagitan ng pagwawagayway sa bandila ng pamumuno ng uring manggagawa at pamumuno sa sambayanan sa buhay-at-kamatayang mga pakikibaka sa kaaway. Gawaran natin ng pinakamataas na parangal ang mga rebolusyonaryong martir at bayani. Pinakamalaki ang kanilang inialay sa rebolusyonaryong pakikibaka.

Dapat pa nating palakasin ang Partido sa ideolohiya, pulitika at organisasyon. Dapat nating gawing tuntungan ang mga solidong tagumpay na ating nakamit sa inspirasyon ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto at sa pamamagitan ng pagpupunyagi at walang takot na pakikibaka.

Sa gayon lamang natin mapamumunuan ang sambayanang Pilipino tungo sa bago at mas mataas na antas ng rebolusyonaryong pakikibaka sa pamamagitan ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka at pakikipagkaisang prente.

Nahaharap tayo ngayon sa isang rehimeng labis na mapang-api at mapagsamantala. Nagpapatupad ito ng patakarang todo-gera laban sa bayan at mga rebolusyonaryong pwersa. Paulit-ulit itong sumusumpang wawasakin ang rebolusyonaryong kilusan. Subalit sa halip na matakot, nakikita ng mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa ang pagkadesperado ng rehimen, na lalu't lalong nahihwalay dahil sa pangangayupapa sa imperyalismong US, katiwalian, pandaraya sa eleksyon at kalupitan.

Ang mga imperyalista at mga lokal na reaksyunaryo ay itinutulak ng lumulubhang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at lokal na naghaharing sistema ng malalaking kumprador at panginoong maylupa para ipasa sa ma-

mamayan ang bigat ng krisis. Kalunus-lunos ang pagdurusa ng mamamayan. Kaya hangad nila ang rebolusyonaryong pagbabago sa pamamagitan ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka at iba pang anyo ng pakikibaka. Samakatwid, ang kalagayang krisis ay paborable sa rebolusyonaryong pakikibaka.

Lumulubhang krisis ng US at ng pandaigdigang sistemang kapitalista

Ang monopolyo kapitalismong US ang pangunahing nagtataguyod at nakikinabang sa globalisasyon ng "malayang pamilihan." Inasahan ng US na ang globalisasyong ito ay ganap na lulutas sa problemang *stagflation*¹ noong dekada 1970. Isinisisi nito ang problema sa tumataas na pasahod at panlipunang gastos ng gubyrerno imbes na sa krisis ng sobrang produksyon, pagkakamal ng tubo ng mga monopolyo, pagbulusok ng kita ng mga manggagawa at malaking gastos militar para sa kapakinabangan ng *military-industrial complex*². Ipinangalandakan ng mga tagagawa ng patakaran at mga propagandista

ng monopolyo kapitalismo na lahat ay malulutas ng walang rendang pagkakamal ng tubo sa "malayang pamilihan" at sa pamamagitan umano ng minimum na regulasyon sa daloy ng kapital sa pinansya ay mapawawalang-saysay na ang pakikialam ng estado sa paglaban sa krisis pang-ekonomya o sa pagtutalak ng kaunlarang pang-ekonomya sa mas atrasadong mga bansa.

Anila, nakabubuti ang globalisasyon ng "malayang pamilihan" dahil pinabibibilis nito ang sentralisasyon ng kapital sa pinansya sa US sa pamamagitan ng kaakit-akit na tantos ng interes at mga dibi-dendo para sa mga dayuhang mamumuhunan sa mga bono at saping US, dahil ang pondo umanong ito ay magpapanatili sa katayuan ng US bilang pangunahing motor ng paglago ng buong pandaigdigang sistemang kapitalista, bilang tagapagpaunlad ng *information technology* at iba pang mataas na teknolohiya, bilang tagalikha ng pinakamalalaking produkto sa kalakalang internasyunal (mga produktong militar at iba pa) at bilang pinakamalaking pamilihan ng mga produktong pangkonsumo.

Lubhang nayanig ang ekonomya ng US mula noong 2000 nang pumutok ang bula ng *high-tech*³ bunsod ng sobrang produksyon ng mga produktong *high-tech*. Ito ang pinakahuling yugto sa serye ng mga krisis ng sobrang produksyon, na kinabilangan ng Great Commodities Depression⁴ na nagsimula

noong 1980 at ng sobrang produksyon ng mga saligang produktong industriyal (makinarya at mga pangmatagalang produktong pangkonsumo) ng mga nangungunang bansang imperyalista at mga mayor na bagong industriyalisadong ekonomya na nagsimula noong ikalawang hati ng dekada 1980. Mula nang pumutok ang bula ng *high-tech*, hinagupit na ang US ng matatarik na pagbulusok sa *stock market* at pagbagsak ng mga mayor na kumpanyang pampinansya at humantong na ito sa istagnasyon.

Kaya nagbalangkas ang US ng mga paraan para harapin ang istagnasyon. Inilihis nito ang daloy ng salapi tungo sa pagpapasigla ng mga proyektong pabahay bilang pagsuporta sa mga konsyumer sa pagbili ng mga imported na produktong pangkonsumo at langis. Ang ibinabayad ng US para sa mga ito ay US dollars, na ginagamit naman ng mga tagasuplay ng produktong pangkonsumo tulad ng China, Japan, South Korea at mga bansang nagpoprodyus ng langis pangunahin para ipambili ng US *treasury bonds*⁵ at sekundaryo sa pamumuhunan sa mga sapi. Kaya ang US ay siya na ngayong may pinakamalaking utang sa daigdig dahil sa dambuhalang depisit nito sa kalakalan. Ang mga bono at mga saping US sa kamay ng mga dayuhan ay mga pagkakautang ng US.

May mga palatandaan na sa maagang bahagi ng 2007, ang pagputok ng bula ng pabahay at pag-

Espesyal na Isyu Disyembre 26, 2006

Ang *Ang Bayan* ay inilalabas sa wikang Pilipino, Bisaya, Iloko, Hiligaynon, Waray at Ingles.

Maaari itong i-download mula sa Philippine Revolution Web Central na matagpuan sa:

www.philippinerevolution.org

Tumatanggap ang *Ang Bayan* ng mga kontribusyon sa anyo ng mga artikulo at balita. Hinihikayat din ang mga mambabasa na magpaabot ng mga puna at rekomendasyon sa ikauunlad ng ating pahalagang yaman. Maaabot kami sa pamamagitan ng email sa:

angbayan@yahoo.com

Ang *Ang Bayan* ay inilalathala dalawang beses bawat buwan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas

1 Ang *stagflation* ay kalagayang kinatatangian ng mabilis na pagsirit ng presyo ng mga kalakal, paglaki ng disempleyo, pagkitid ng pamilihan at pagtumal ng produksyon.

2 Ang *military-industrial complex* ay ang pagsasanib ng establisamyentong militar ng estado at ng industriya sa paglikha ng kagamitang pandigma alinsunod sa pampulitika at pangnegosyong interes ng mga naghaharing uri sa mga bayang imperyalista.

3 Ang tinatawag na bula ng *high-tech* ay paglaki ng ispekulatibong pamumuhunan sa produksyon ng mga pyesa at kagamitan para sa kompyuter at telekomunikasyon, gayundin sa mga transaksyon sa internet noong dekada 1990.

4 Ang *Great Commodities Depression* ay ang malubhang krisis sa sobrang produksyon ng mga kalakal tulad ng damit, asukal, kagamitang elektronik at iba pa

5 Ang *US treasury bonds* ay mga bonong inilalabas ng US Treasury Department na may takdang interes

baba ng demand ng mga konsyumer ay maghuhudyat ng matingkad na pagdausdos ng ekonomya ng US patungong resesyon, matinding pagliit ng demand ng US para sa mga produktong imported at pagbagsak ng halaga ng dolyar sa ibang bansa na posibleng magbunsod ng pagtatambak ng salaping US.

Mula pa nang maging presidente siya noong 2001, desidido na si Bush na pag-ibayuhin ang produk syong militar bilang pampasikad sa ekonomya ng US. Tinawag itong *military Keynesianism*, sa kabila ng katotohanang iilan lamang ang naeempleyo sa *high-tech* na produk syong militar at hindi naman talaga nito kayang palakihin ang kaka yahang bumili ng maraming mamamayan. Subalit ang pagpasok ng salapi sa *military-industrial complex* at sa pabahay ay tiyak na makapagpapalobo sa mga kwentang pang-ekonomya at magpapataas sa tantos ng paglago ng ekonomya. Ang malaking gastos militar ng gubyernong US ay nagbunsod ng depisit sa badyet at nagpaliit sa pondo para sa paglikha ng mga trabaho, edukasyon, kalusugan, pagtugon sa mga sakuna at iba pang serbisyong panlipunan.

Mula nang maganap ang mga atake noong September 11, 2001, nakatagpo ang US sa ilalim ni Bush ng mabisang sangkalan para mangupat ng isteryang mapandigma sa ngalan ng kontra-terorismo at magbaling ng mas malalaking halaga ng pondong publiko sa produk syong militar at pagpapakat ng mga pwersang militar ng US sa ibang bansa para sa interbensyon at agresyong militar. Nagdeklara si Bush ng "pandaigdigang gera laban sa terorismo," na umano'y matagalan at may katangiang panansala. Nakapaglunsad na siya ng gerang

agresyon laban sa Afghanistan at Iraq at nagpalaganap ng terorismong estado at pasismo sa pandaigdigang saklaw. Tinukoy niyang target ang mga estadong tinatawag niyang "rogue"⁶ dahil naggigiit sila ng pambansang kasarinlan gayundin lahat ng rebolusyonaryong pwersa at lider na tinatawag niyang "terorista" dahil sa kanilang pagiging anti-imperyalista at rebolusyonaryo.

Para sa tinaguriang mga neo-konserbatibo sa administrasyong Bush, paborable ang kalagayan para itulak ang Project for a New American Century (Proyekto para sa Bagong Siglong Amerikano). Isa itong iskema para ang US ay maging di mapasusubaliang hari ng lahat ng bansa sa pamamagitan ng paggamit sa lahat ng kapangyarihan nito, laluna ang *high-tech* na kapangyarihang militar nito, upang maglunsad ng gerang panansala laban sa alinmang estadong ituring nito bilang potensyal na karibal o bilang *rogue*. Sa pamamagitan ng agresyon, maaasahang makukuha ng US ang kapaki-pakinabang na pagmamayari at kontrol sa mga estratehikong rekursong (laluna ang langis at gas) at mapalalaganap nito ang "malayang pamilihan" at "demokrasya."

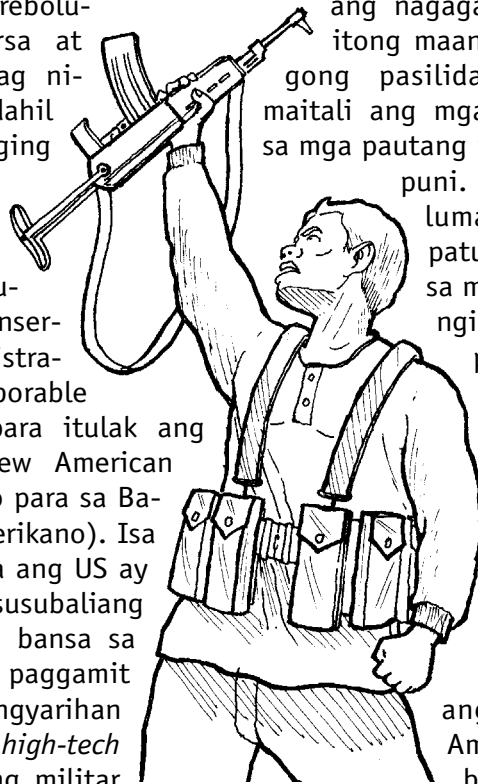
Nalugmok ang US sa isang kumunoy sa Iraq nang maglunsad ito ng agresyon doon noong 2003 bago pa man mawasak ng agresyon nito sa Afghanistan ang al Qaeda. Sa kabila ng kalunus-lunos na pagwasak sa buhay ng 665,000 Iraqi, imprastrukturang publiko at pribadong ari-arian, dinanas ng US ang

pagkamatay ng halos 3,000 tropang Amerikano (di pa kabilang ang tinaguriang mga kontratistang panseguridad), ang pagkasugat ng 21,000 tropa at paglilikas ng 24,000 sanhi ng mga karamdaman at aksidente at US\$350 bilyon na

ang nagagasta nito. Umaasa itong maangkin ang mga bagong pasilidad sa langis at maitali ang mga dating pasilidad sa mga pautang para sa pagkukumpuni. Ngunit ang mga lumalabang Iraqi ay patuloy na umaatake sa mga pasilidad sa langis, lubhang nagpapaliit sa produk syon ng langis at nagiging sanhi para ang mga ito ay di pakinabangan ng mga mananalakay na Amerikano at British.

Disgustado na ang mamamayang Amerikano sa pagkabigo ng mga layunin ng US sa pagsalakay at pagsakop sa Iraq. Mula sa partidong Democratic ang mayoryang iniluklok sa dalawang kapulungan ng Kongreso ng eleksyong *mid-term* sa US noong Nobyembre. Iginigiit ng mayorya ang pag-uurong ng mga pwersang militar ng US sa Iraq. Ang mga katotohanan hinggil sa "pandaigdigang gera laban sa terorismo," *network* ng mga neokonserbatibo at sistematikong mga atake sa mga kalayaang sibil sa US at sa ibang bansa sa ngalan ng anti-terorismo ay tiyak na lalo pang ilalantad ng mga imbestigasyon ng Kongreso sa tahasang kasinungalingan at manipulasyon ni Bush sa mga impormasyon ng *intelligence* at mga tiwaling kalakaran sa mga kontratang militar.

Habang abala ito sa Iraq, hindi nabibigyan ng US ng maagap na

⁶ Suwail ang ibig sabihin ng "rogue." Tinatawag ng imperyalistang US na "rogue" ang mga estadong sumusuway sa dikta nito.

pansin at sapat na aksyon ang mga problema sa iba pang bansa sa Middle East at Central Asia at lampas pa rito. Maging ang Afghanistan ay nagiging kumunoy na para sa US at NATO dahil nakapagpanibagong-sigla na ang Taliban. Nagbanta na ang US sa Iran at Syria, na itinuturing nito bilang mga estadong "rogue," ngunit inilantad naman nito ang sukdulang kawalang-kakayahan o lubhang kahirapang palawakin ang agresyon tungo sa mga bansang iyon. Nabigo ng mga popular na pwersang anti-US sa Lebanon ang mga agresibong hakbang ng Israel. Matapos hayaan ang US na magtagayo ng mga baluarte sa Central

...napagtutugma ng mga imperyalistang kapangyarihan ang kanilang mga patakaran sa pamamagitan ng Group of 8, OECD, UN Security Council, IMF, World Bank, WTO at mga multilateral at bilateral na kasunduang pang-ekonomya at pangmilitar.

Asia at salakayin ang Afghanistan, binuo ng China, Russia at iba pang dating republikang Soviet sa Central Asia ang Shanghai Cooperation Organization (SCO) upang magpaunlad ng pagtutulungan sa ekonomya at seguridad. Inilalatag sa pagitan ng mga bansang kabilang sa SCO ang mga daluyan ng langis at gas na independyente sa mga Amerikanong kumpanya ng langis.

Mulat na ginagamit ng Russia ang yamang langis nito bilang baraha para magpatatag ng ekonomya at muling maggiit ng impluwensya sa mga dating republikang Soviet at sa Eastern Europe. Binabago o kinakansela nito ang mga kontrata sa mga Amerikano at iba pang dayuhang kumpanya ng langis kung saan dehado ang Russia. Naglalalatag ito ng mga bagong daluyan ng langis na direktang pumapasok sa Germany upang iwasan ang paggamit sa mga lumang daluyang dumadaan sa mga maka-US na

estado sa mga dating republikang Soviet. Sa Venezuela at iba pang bansa sa Latin America na nagpoprodyus ng langis at gas, sunud-sunod ang nasyunalisasyon laban sa mga kumpanya ng langis ng US at iba pang dayuhan. Ang pagsisikap ng US na angkinin ang mga pinagkukunan ng langis sa Iraq ay nagbubunsod ng makapangyarihang paglaban ng mamamayan doon at

gumaganyak sa iba pang mamamayan na ipaglaban ang kanilang soberanya sa kanilang likas na kayamanan.

Lahat ng ibang imperyalistang bansa ay mga maaasahan pa ring alyado ng US sa pang-aapi at pagsasamantala sa mga mamamayan ng daigdig laluna sa Asia, Africa at Latin America. Kaugnay nito, napagtutugma ng mga imperyalistang kapangyarihan ang kanilang mga patakaran sa pamamagitan ng Group of 8, OECD, UN Security Council, IMF, World Bank, WTO at mga multilateral at bilateral na kasunduang pang-ekonomya at pangmilitar. Ngunit bunsod ng presyur ng krisis ng sobrang produksyon sa lahat ng tipo ng kalakal, lumilitaw ang kanilang mga kontradiksyon. Iba ang tindig ng Germany, France at Russia sa tindig ng US at UK kaugnay ng Iraq, Iran at Middle East sa kabuuan. May matitingkad na kontradiksyon ang US at European Union sa mga usaping pangkalakalan, na nakaparalisa sa mga negosasyon sa Doha kamakailan at lumilikha ng alinlangan kung uubra nga ba ang WTO. Ang mga kontradiksyong ito ay manipistasyon ng pagkabangkarote ng glo-

balisasyon ng "malayang pamilihan."

Ang Japan pa rin ang pangunahing katuwang ng US sa ekonomya at militar laban sa proletaryado at mga bayan sa East Asia. Ngunit ang relasyong US-Japan ay hinahagupit ng umiigting na kumpetisyon sa ekonomya sanhi ng krisis ng sobrang produksyon ng mga produktong industriyal. Patuloy na yumuyukod ang Japan sa mga kagustuhan ng US, kahit dumaranas ito ng matagalang istagnasyon mula pa nang pumutok ang bula ng *real estate* noong 1990. Malaon na itong pumayag na humawak ng malaking halaga ng US *securities*⁷, magpapasok ng pamumuhunan at mga produktong agrikultural at manupaktura ng US at subsidyuhan ang mga pwersang militar ng US na nakabase sa Japan. Tulad ng Japan, ang South Korea at Taiwan ay patuloy ding hinahagupit ng krisis ng sobrang produksyon ng mga produktong industriyal at ng krisis sa pinansya sanhi ng mga di masingil na pautang sa malalaking kumpanya at ng di maisustineng sikad ng pabahay. Ngunit nakararanas sila ng isang antas ng ginhawa mula sa pakikipagkalakalan sa China.

Matagumpay na nakokontra ng Democratic People's Republic of Korea (DPRK) ang blokeyong pang-ekonomya at militar ng US at ang mga banta ng US laban sa pagpaunlad nito ng mga *missile* at teknolohiyang nukleyar. Mula nang matagumpay na makasubok ng isang bombang nukleyar ang DPRK, napaurong ang US mula sa arogante at mapagbantang pusisyon tungo sa pusisyon ng paghiling sa China na isaayos ang muling pagbubukas ng usapan sa pagitan ng DPRK, US, China, Russia, Japan at South Korea at ang pagdaraos ng bilateral na usapan ng US at DPRK.

⁷ Ang *securities* ay mga pautang at pamumuhunan sa anyo ng mga bono at sapi.

Iginigiit ng DPRK ang pagwawakas sa antagonistikong patakaran ng US laban dito, ang pag-aalis ng mga sandatang nukleyar sa Korean peninsula, ang pag-uurong sa pang-ekonomyang blokeyo ng US at ang normalisasyon ng relasyong US-DPRK.

Kaugnay ng China, patuloy na ginagamit ng US ang dalawahang taktika ng *engagement* at *containment*⁸. Pangunahing taktika nito ang *engagement* dahil inaasahan nitong ang lumalawak na kapitalismo ng China at ang pagpasok nito sa WTO ay magbibigay-daan sa reintegrasyon ng Taiwan bilang prubinsya at kung gayo'y liliit ang peligrong sumiklab ang digmaan sa pagitan ng US at China kaugnay ng Taiwan. Ginagawa mismo ng China ang lahat para hindi mangamba ang US sa sinasabing mapayapang pagbangon nito. Ibinukas nito ang ekonomya para gawin itong pangunahing destino ng imperyalistang pamumuhunan sa pamamagitan ng murang paggawa sa bansa. Nakatayo rito ang maraming Amerikano at iba pang dayuhang kumpanya na lumilikha ng produktong pangkonsumo na may mababang dagdag-halaga para sa US, China at iba pang pamilihan. Isang trilyong dolyar (US\$1 trilyon) na ang puhunang nalilikom ng China, na kalakhan ay ipinambibili nito ng US *treasury bonds*. Ngunit mga multinasyunal na kumpanya ng US at iba pang bansa ang tumitiba ng pinakamalaki sa mga dolyar na ito para iuwi sa anyo ng kapital at tubo.

Umaasa ang mga estratehista ng US na sa ilalim ng WTO, ang libreng pagpasok sa China ng kapital sa pinansya ng US ay gigiba at magpapaliit sa kasarinlang pampulitika at pang-ekonomya ng China at magbubunsod ng ibayo pang

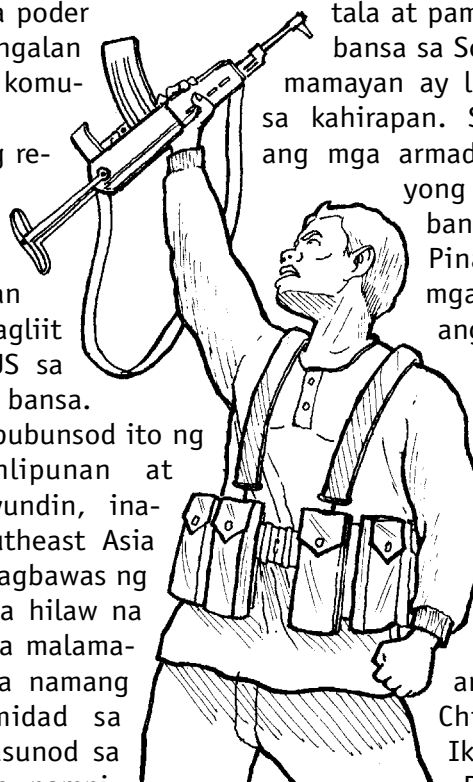
paglalansag sa mga empresang pag-aari ng estado. Mistulang may kasaganaan sa China, na totoo para sa di aabot sa 10% ng mamamayan doon, ngunit nagsasadlak naman sa mahigit 90% ng mamamayan sa pagsasamantalang mas ganid at pang-aaping maihahalintulad sa kalagayan bago mag-1949. Madalas na naglulunsad ng mga kilos protesta ang mga manggagawa laban sa pinaliit na kita at malawakang tanggalan sa trabaho. Libu-libong pag-aalsang magsasaka ang inilunsad laban sa arbitraryong pangangamkam ng lupa ng mga bukrurata at mga empresang kapitalista. Masasamantala ng isang rebolusyonaryong partido komunistang inspirado ng Maoismo ang mainam na kalagayan para magrebolusyon. Sa ngayon ay matagumpay pang nasisira ng mga huwad na komunistang nasa poder ang mabuting pangalan ng mga tunay na komunistang.

Sa inaasahang re-sesyon ng ekonomya ng US sa susunod na taon, tiyak na tatamaan ang China ng pagliit ng demand ng US sa mga eksport ng bansa. Maaasahang magbubunsod ito ng kaguluhang panlipunan at pampulitika. Gayundin, inaasahang ang Southeast Asia ay tatamaan ng pagbawas ng mga order para sa hilaw na materyales at mga malamanupaktura. Isa na namang bugso ng kalamidad sa ekonomya ang susunod sa tinaguriang krisis pampinansya noong 1997 na hindi pa lubos na naaalpasan ng Southeast Asia at—sa antas ng tunay na eko-

nomya—kinatangian ng sobrang produksyon ng mga malamanupakturang may mababang dagdag-halaga at sobrang konstruksyon ng mga upisina at apartment at ng sobrang pagkonsumo ng mga imported na produktong pangkonsumo na tinustusan ng panlabas na utang. Paborable ang kalagayan para sumulong tungo sa isang bago at mas mataas na antas ang armadong rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas. Isa ring matingkad na posibilidad ang pagsisimula ng digmang bayan para sa pambansang paglaya at demokrasya sa Indonezia.

Nagsisikap ang US na mamagitan sa Pakistan at India at sa proseso ay pasukin ang naturang mga bansa. Ang globalisasyon ng "malayang pamilihan" ay nagbunsod ng higit pang pagsasamantala at pambubusabos sa mga bansa sa South Asia. Ang mamamayan ay lalo pang isinadlak sa kahirapan. Sumusulak ngayon ang mga armadong rebolusyonaryong kilusan sa ilang bansa sa South Asia. Pinamumunuan ng mga partidong Maoista ang mga digmang bayan sa India at Nepal. Ang digmang bayan sa India ay may potensyal na gumanap ng papel na katulad ng rebolusyon sa Russia matapos ang Unang Digmaang Pandaigdig at sa China matapos ang Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Nagta-

gumpay ang digmang bayan sa Nepal sa pagsusulong ng demokratikong rebolusyon hanggang sa puntong pumwersa sa monarkiya para bitiwang ang kapangyarihan at nagbigay-daan para magkaroon ang mga Maoista ng malaking bahagi sa

⁸ Ang *engagement* ay patakarang kiling sa diplomatikong pakikipag-ugnayan. Ang *containment* naman ay mas kumprontasyunal at naglalayong ihiwalay ang kinauukulang bansa o pigilin ang paglaganap ng impluwensya niyon sa daigdig.

kapangyarihan sa umuusbong na estadong burges kapalit ng paglansag sa hukbong bayan at mga rebolusyonaryong organo ng kapangyarihan.

Bunga ng mahabang panahon ng rebisyunistang paghahari at ng sumunod na hayagang pagpasok sa kapitalismo, tuluy-tuloy na sumahol ang kalagayan ng mga dating republikang Soviet at mga bansa sa Eastern Europe at umurong na ang mga ito tungo sa antas na kapa-tay ng karamihan ng mga bansa sa ikatlong daigdig. Ang panlipunang kayamanang likha ng anakpawis ay isinapribado na ng masisibang kriminal na tipo ng burgesya at ang mga serbisyong panlipunan ay nilansag na sa gitna ng malawakang kawalan ng trabaho at laganap na kahirapan. Pinakamainit ang kalagayan sa Balkans at Central Asia. Mainam ang kalagayan para magtayo ng mga partidong Maoista at magpaunlad ng mga rebolusyonaryong kilusang masa. Ngunit naka-kaungos ang maraming ibang tipo ng partido. Ang mga ito ay mga partidong burges-liberal, partidong sosyal-demokratiko, partidong neo-rebisyunista at mga partidong relihiyoso at may kaugnayan sa relihiyon.

Sa Latin America, sirang-sira na ang globalisasyon ng "malayang pami-lihan" dahil sa malaon na nitong pagdudulot

ng malubhang pagdurusang mamamayan. May lumitaw na serye ng mga burges-nasyunalistang gub-yrerno para tutulan ang dominasyon ng US. Ipinatupad ng mga ito ang nasyunalisasyon ng mga kumpanya

ng langis at gas na pag-aari ng US at iba pang dayuhan. Ang FARC ng Colombia ang pinakapursigidong nagsusulong ng matagalang dig-mang bayan laban sa reaksyunar-yong estado. Ipinroklama ng Com-munist Party of Peru (Sendero Lu-minoso) ang sarili bilang isang partidong Maoista at naglunsad ito ng digmang bayan. Ngunit mula dekada 1990 ay pinahina na ito ng kawalan ng kakayahang makipag-kaisang-prente bilang sandata at ng di napapanahong pagpapalagay na ang digmang bayan ay sumapit na sa estratehikong pagkakapatas, na magkakamit na umano ng ganap na tagumpay sa pamamagitan ng pagbaling sa pag-aalsang lunsod.

Ang kalagayan ng Africa ay nakalulunogs para sa malawak na masa ng mamamayan. Sa karamihan ng mga bansa, maigting ang mga kon-tradiksiyon sa hanay ng mga parti-do sa pulitika bunsod ng tahasang kasibaan at pangangayupapa sa magkakatanggaling kapangyari-hang imperyalista, etno-sentrismo⁹ at relihiyosong kakitiran ng isip.

Ang mga partido at kilusang naka-agaw ng kapang-yarihan matapos gumamit ng mga islogan ng pam-bansang pagpa-palaya, demokra-sya at sosyalis-mo, ay napalu-hod na sa neoko-lonyalismo at na-lunod na sa ko-rapsyon. Ang mga imperyalis-tang kapangyari-han ay walang lubay na nagma-

manipula at nanghihimasok sa mga bansa sa Africa at kumontra sa anumang gubyrerno, katulad ng sa

Zimbabwe, na nagsisikap na isa-bansa ang mga plantasyong pag-aari ng dayuhan at magpatupad ng reporma sa lupa. Hinog ang kalaga-yan para magtayo ng mga parti-dong Maoista at magpaunlad ng mga rebolusyonaryong kilusang masa.

Ibinubunsod ng mapang-api at mapagsamantalang kalagayan ang hangarin at kapasyahan ng mala-wak na masa ng mamamayan na kamtin ang pambansa at panlipu-nang kalayaan. Bukas na bukas ang daigdig para sa pagtatayo ng mga partidong Maoista at pagpapaunlad ng mga rebolusyonaryong kilusang masa. Malaki na ang iniurong ng kalagayang pandaigdig mula nang palaganapin ng US ang linya ng globalisasyon ng "malayang pami-lihan" at ihasik nito ang ilang ge-rang agresyon sa tinaguriang ba-gong kaayusang pandaigdig. Ang mga rebolusyonaryong prinsipyo ng Marxismo-Leninismo-Maoismo ay angkop sa mga pakikibaka para sa pambansang paglaya, demokrasya at sosyalismo. Ang Maoismo ay nagbibigay hindi lamang ng talas ng pananaw para ipagtagumpay ang demokratikong rebolusyong bayan kundi gayundin ng kahanda-an para bakahin ang rebisyunismo, hadlangan ang panunumbalik ng kapitalismo sa isang sosyalistang lipunan at patatagin ang sosyalis-mo.

Kabulukan at pagkakahiwalay ng rehimeng Arroyo

Sa mga bansa sa Southeast Asia, ang Pilipinas ang pinakahirap bumawi mula sa pampinansyang krisis noong 1997. Kaya lamang nakapagmamantine ng isang antas ng operasyong pang-ekonomya at panggubyrerno ang rehimeng Arro-yo ay dahil sa pagsandig sa mga re-mitans ng mga Pilipinong mangga-

Ibinubunsod ng mapang-api at mapagsamantalang kalagayan ang hangarin at kapasyahan ng malawak na masa ng mamamayan na kamtin ang pambansa at panlipunang kalayaan. Bukas na bukas ang daigdig para sa pagtatayo ng mga partidong Maoista at pagpapaunlad ng mga rebolusyonaryong kilusang masa.

⁹ Ang etno-sentrismo ay sobinistang pagmamaliit sa ibang grupong etniko, bansa o kultura.

gawa sa ibayong dagat at malakihang pangungutang sa loob at labas ng bansa. Kaya napalala at napalalim pa nito ang krisis ng ekonomyang Pilipino. Sa pamamagitan din ng gayong pagpasok ng mga remitans na dolyar mula sa ibang bansa, malakihang pampublikong pangungutang at pagwawaldas ng mga rekursong kaya nalikha ng rehimen ang kathang-isip na tantos ng paglago ng ekonomya na daig pa kahit ang mga bansang imperyalista.

Di hamak na mas mabilis na lumaki ang utang ng rehimen ng Arroyo kaysa lahat ng naunang rehimen, kabilang ang pasistang rehimen ng Marcos. Ginamit ang utang para punan ang mga depisit sa kalakalan at badyet. Binibigyang-priority ang pagbabayad sa lumalaking utang at sa pinag-ibayong gastos militar, sobrang mahal na mga proyektong imprastrukturang batbat ng katiwalian at iba pang parasitikong operasyon ng guberno kaugnay ng mga serbisyong panlipunan tulad ng edukasyon at kalusugan. Itinaas ang buwis kahit bagsak ang kalagayan ng tunay na ekonomya. Ngunit lahat naman ng nalilikom ay napupunta sa pagbabayad ng utang, gastusing militar at katiwalian.

Nananatiling malakolonyal at malapyudal ang katangian ng ekonomyang Pilipino, na lumala at lumalim pa sa ilalim ng patakarang globalisasyon ng "malayang pamilyahan" na ipinataw ng US. Iwinawaksi nito ang pambansang industriyalisasyon at ang tunay at lubusang reporma sa lupa at pinapaboran naman ang denasyunalisasyon, pribatisasyon, liberalisasyon at deregulasyon sa kapakinabangan ng mga dayuhang kumpanya at bangkong multinasyunal at sa kapariwaraan ng pambansang ekonomya, masang anakpawis, kababaihan, mga bata at kalikasan.

Sa ilalim ng gayong patakarang,

itinali ang Pilipinas sa produksyon ng pang-eksport na hilaw na materyales at pang-reeksport na mga manupakturang pangkonsumo na may mababang dagdag-halaga (*semiconductors*, kasuotan, laruan at iba pa). Sobra na ang suplay ng gayong mga produkto sa buong mundo at malaon nang bagsak ang mga presyo ng mga iyon sa pandaigdigang pamilihan. Samantala, ang Pilipinas ay binabaha ng mga imported na pagkain sa kapinsalaan ng lokal na produksyon ng pagkain para sa mamamayan, at ng mga imported na luho para sa mayayaman na lumilimas sa mahahalagang rekursong palabas ng bansa.

Ang Pilipinas ay patuloy na pinautang ng mga dayuhan sa komersyal na tantos ng interes. Dahil ginagarantiyahan sila ng walang pasubaling prayoridad na ibinibigay sa pagbabayad ng utang, makukuha nila ang bayad mula sa susunod na pasok ng pantang o bentahan ng mga bono ng guberno, maipagpapalit ang pantang nila sa sapi sa mga lokal na negosyo o pagmamay-ari ng likas na kayamanan, maaari silang pumarte sa dayuhang salaping kinikita ng mga kontraktwal na manggagawa sa ibayong dagat at mapupwersa nila ang guberno na magtaas ng buwis. Lumalaki ang pagsalig sa pagbebenta ng mga bono ng guberno at sa pamumuhunang *portfolio*.

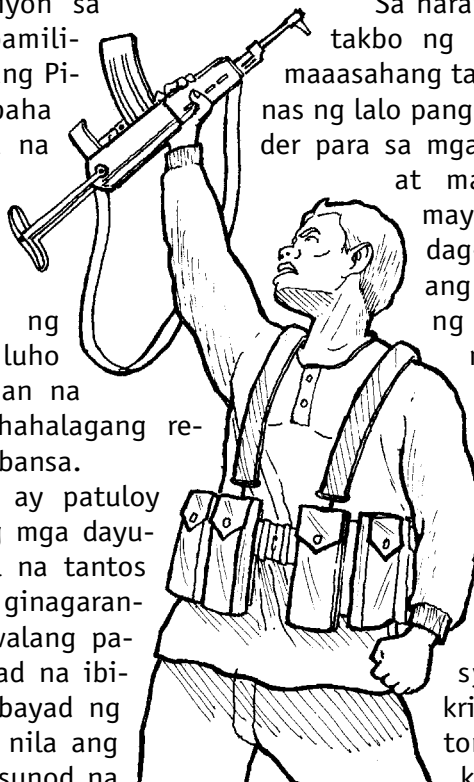
Ang mas mataas na buwis ay napakabigat para sa mamamayan sa lugmok na kalagayan ng ekonomya. Mataas ang aktwal na tantos ng disempleyo, na mahigit 45%. Tuluy-tuloy na pinalulubog ang antas ng kita ng mga manggagawa, magsasaka at mga nasa git-

nang saray ng lipunan. Nagsasara dahil nalulugi ang maliliit at katamtamang-laking mga empresa ng mga negosyanteng Pilipino. Maging ang mga empresang lumilikha ng mga malamanupakturang may mababang dagdag-halaga ay nalulugi o kaya'y inililipat sa China ng malalaking kumpanyang dayuhan.

Sa harap ng pabulusok na takbo ng ekonomya ng US, maaasahang tatamaan ang Pilipinas ng lalo pang pagliit ng mga order para sa mga batayang kalakal at malamanupakturang may mababang dagdag-halaga. Nalalagay ang malawak na masa ng sambayanan sa mas malubhang disempleyo, mababang kita, kawalan at kahirapan. Higit na lumalaganap at umiigting ang diskuntento sa lipunan. Ang sosyo-ekonomikong krisis ay humahantong sa pampulitikang krisis at kagu-

luhan, hindi lamang sa pagitan ng rehimen ng Arroyo at mamamayan kundi pati sa hanay ng mga reaksyunaryong paksyon ng mga nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa.

Inaani ng rehimen ng Arroyo ang galit ng malawak na masa ng sambayanan at nahihawalay ito dahil sa pandaraya sa eleksyon noong 2004, garapalang katiwalian, pangangayupapa sa US at iba pang dayuhang monopolyong interes at malulubhang paglabag sa karapatang-tao. Sa ilalim ng kasalukuyang malubhang sosyo-ekonomikong krisis, tumitindi ang pagnanasa ng rehimen na solohin ang kurakot sa guberno at unahan ng karahasan ang malawak na hanay ng oposisyon, laluna ang mga

progresibong aktibistang ligal. Higit pang bumangis at umigting ang tunggalian ng mga reaksyunaryo. Ang oposisyon sa loob ng sistema ay nagaganyak na lumaban sa rehimen dahil nais nitong makuha ang suporta ng malawak na masa ng sambayanan.

Sa ngayon ay nagagamit pa ng rehimeng Arroyo ang tuwirang karahasan para gipitin, hadlangan at buwagin ang mga aksyong masa ng malawak na nagkakaisang prente ng mga pwersang oposisyon. Nabigo rin nito ang dalawang pagtangka ng mga kongresista ng oposisyon (na kulang sa bilang) na *i-impeach* si Arroyo. Sa

labis na takot na makakuha ang oposisyon ng sapat na mga pwesto sa kongreso para *i-impeach* siya, nagmaniobra si Arroyo para kansehahin ang eleksyon sa Mayo 2007 sa pamamagitan ng huwad na *people's initiative, constituent assembly* na hindi kasama ang senado o minadaling kumbensyong konstitusyunal para rebisahin ang konstitusyong 1987 at baguhin ang anyo ng gubyrno mula presidensyal tungong parlamentaryo.

Ang pakana ng rehimeng Arroyo para baguhin ang konstitusyon ay binibigo ng masigasig na pagpapakita ng galit ng mamamayan, ng malawak na nagkakaisang prente ng mga pwersang oposisyon at ng mga mayor na institusyong relihiyoso. Maliban kung gusto nitong magpasiklab ng kaguluhan sa pulitika, walang magagawa ang rehimen kundi hayaang matuloy ang

eleksyon sa Mayo 2007. Matindi ang pangamba ng malawak na masa ng mamamayan na gagawin ng rehimen ang lahat ng nasa kapangyarihan nito para hadlangan ang pagwawagi ng oposisyon sa halalan. Inaasahang sasabak na naman

Inaasahang sasabak na naman ang rehimen sa malakihang paggasta ng pondo ng gubyrno para sa mga kandidato nito at paggamit sa militar at mga upisyal na nangangasiwa sa eleksyon para dayain ang halalan. Kapag naulit ang dayaan sa eleksyon noong 2004, tiyak na hahantong ito sa malubhang kaguluhan sa pulitika at sa pagpapatalsik sa rehimeng Arroyo.

ang rehimen sa malakihang paggasta ng pondo ng gubyrno para sa mga kandidato nito at paggamit sa militar at mga upisyal na nangangasiwa sa eleksyon para dayain ang halalan. Kapag naulit ang dayaan sa eleksyon noong 2004, tiyak na hahantong ito sa malubhang kaguluhan sa pulitika at sa pagpapatalsik sa rehimeng Arroyo.

Nagiging marahas ang mga kontradiksyon sa hanay ng mga reaksyunaryo. Maki-kita ito sa dumaraming kaso ng patayan at barilan sa pagitan ng mga paksyon ng mga reaksyunaryong pulitiko sa antas lokal at sa Kamaynilaan. Mas sistematiko itong makikita sa pagdami ng mga paksyong pulitikal sa hanay ng mga upisyal ng militar at pulisya sa pambansa at lokal na antas. May malaon nang pinag-uugatan ang paksyunalisasyon ng mga pwersang militar at pulis dahil ang mga paksyon ay may kaugnayan sa mga sindikatong kriminal gayundin sa mga padrignon pulitiko sa ehekutibo at lahislatibong sangay ng reaksyunaryong gubyrno.

Ngunit hindi lahat ng paksyong militar at pulis ay nabubuo ayon sa mga layuning makasarili at tiwali. Natural, may mga paksyong maka-US at maka-Arroyo na nakikinabang

sa upisyal na *chain of command*. Mayroon ding mga paksyong maka-US ngunit anti-Arroyo sa hanay ng mga nakatatasa na upisyal. Dagdag pa, may mga paksyong maaaring maka-US o anti-US ngunit anti-Arroyo laluna sa hanay ng mga nakabababang upisyal na may kapanalig na ilang nakatatasa na upisyal. Mula 2005, pinakalitaw ang mga paksyong anti-Arroyo. Ngunit kontrolado ng mga loyalista ni Arroyo ang *chain of command* kaya pansamantala silang nakalalamang.

Nagkaroon ng magandang pagkakataon para patalsikin ang rehimeng Arroyo noong nakaraang Pebrero sa pamamagitan ng kumbinasyon ng mga aksyong masang anti-Arroyo at ng hayagang pag-uurong ng militar at pulisya ng kanilang suporta sa rehimen. Pangungunahan sana ng First Scout Ranger Regiment ng Philippine Army, First Marine Brigade ng Philippine Navy at Special Action Force ng Philippine National Police ang pag-uurong ng suporta. Ngunit nasayang ang pagkakataon sanhi ng mali at bigong pagtatangkang himukin ang *chief of staff* at *deputy chief* ng AFP na sumama sa mga pwersang anti-Arroyo upang dalhin ang buong *chain of command* sa panig ng mamamayan at iwasan ang anumang sagupaan.

Hindi natantya ang pagkatuta ng dalawang pinakamatatasa na upisyal ng AFP. Isinuplong nila kay Arroyo ang mga kumausap sa kanila. Pagkatapos, gumawa ang rehimen ng mga hakbanging pandiktador sa ilalim ng Proclamation 1017 laban sa mga anti-Arroyong upisyal ng militar at pulisya at laban sa mga demonstrador. Walang naganap na anumang pagtatangkang magkudeta. Ngunit ginipit ng maka-Arroyong *chain of command* ang lahat ng matukoy at mapaghinalaan nitong anti-Arroyo. Gayunman, di hamak na mas maraming tauhang anti-Arroyo ang militar at pu-

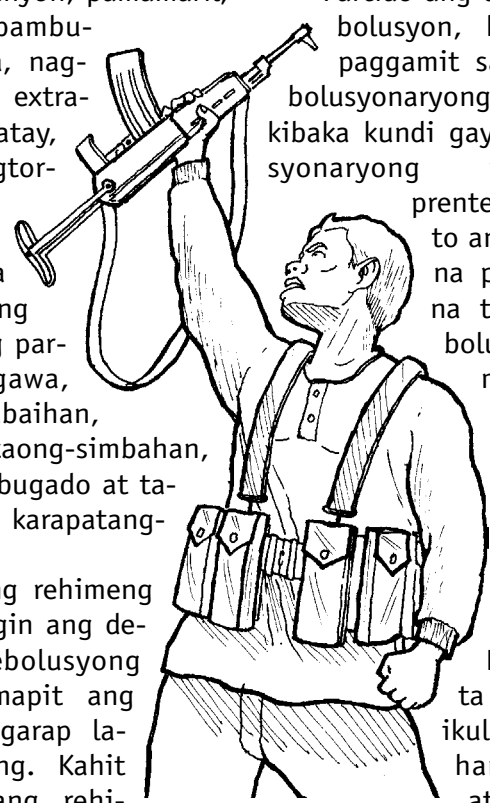
lisya kaysa matutukoy at mapaghihinalaan nila.

Bunga ng galit ng mamamayan sa pakanang palitan ang konstitusyon, mabilis na dumami ang mga paksyong anti-Arroyo sa hanay ng mga pwersang militar at pulis laban sa pagiging ilehitimo at mga gawaing kriminal ng rehimeng Arroyo. Nagpahayag na rin ang bise presidente ng pagtutol sa pakanang *charter change* ng kanyang pangulo at nagpahiwatig na lalabanan niya ang pandaraya ni Arroyo sa eleksyon. May lumilitaw na mga bitak sa naghaharing pangkatin habang nahahayag ang bangayan sa pagitan ng grupo ni Ermita at ng iba pang grupo sa gabinete ni Arroyo.

Masugid na sinusuportahan ng rehimeng Arroyo ang "pandaigdigang gera laban sa terorismo" ni Bush upang mapalawak ang interbensiyong militar ng US sa Pilipinas sa ngalan ng mga pagsasanay militar, makahimod ng dagdag na ayudang militar mula sa US, buwagin ang usapang pangkapayapaan ng gubyernong Maynila at National Democratic Front of the Philippines at maipatupad ang Oplan Bantay Laya sa ilalim ng patakarang todo-gera laban sa hukbong bayan at rebolusyonaryong masang pinamumunuan ng Partido Komunista ng Pilipinas.

Tinaya ng rehimeng Arroyo na ang patakarang todo-gera laban sa armadong rebolusyonaryong kilusan ay magbubuklod sa mga pwersang militar at pulis sa kanyang pamumuno at aktwal na magpapahina o dudurog sa mga rebolusyonaryong pwersa na ipinagpapalagay nito bilang pinakasolidong bahagi ng malawak na nagkakaisang prente ng mga pwersang oposisyon. Ang Cabinet Oversight Committee on Internal Security na pinamumunuan ni Eduardo Ermita na beterano ng Phoenix Plan at pasistang rehimeng Marcos ang tuwi-

rang nangangasiwa sa Oplan Bantay Laya at nagpapalano ng maruruming taktika na pangunahing isinasakatuparan ng mga *special operations team* para sa saywar at ng mga *death squad* para sa mga ekstrahudisyal na pamamaslang. Ang taktika nila ay kundenahing komunista ang mga nais biktimahin at, kapag napatay na ang biktima, ibintang sa mga komunista ang pagpatay bilang bahagi ng "purgahan."

May dalawang karumal-dumal na aspeto ang Oplan Bantay Laya. Una, nagkokonsentra ito ng mga pwersang militar at pulis sa ilang larangang gerilya sa bawat takdang panahon upang magsagawa ng mga masaker, pananakot, arbitraryong pag-aresto, tortyur at pwersahang pagpapalikas ng buu-buong komunidad sa pamamagitan ng pambo-bomba, panganganyon, pamamaril, panununog at pambubuldos. Ikalawa, nagsasagawa ito ng ekstrahudisyal na pagpatay, pagdukot at pagtortyur sa mga ligal na aktibista, kabalang ang mga lokal na lider ng mga progresibong partido, manggagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan, mga taong-simbahan, mamamahayag, abugado at tagapagtaguyod ng karapatang-

Ang iskema ng rehimeng Arroyo para durugin ang demokratikong rebolusyong bayan bago sumapit ang 2010 ay pangangarap lamang nang gising. Kahit nga ang pasistang rehimeng Marcos, na binuhusan ng US ng ayudang militar kapalit ng pananatili ng mga base militar, may di hamak na mas malaking puwang para makapangutang sa ibang bansa at mabilis na nagpalaki sa lakas-

tauhan ng AFP ay nabigong durugin ang hukbong bayan na di hamak na mas maliit noon kaysa kasalukuyan. Kahit ang anti-Marcos na popularidad ng rehimeng Aquino ay hindi umubra sa pagdurog sa hukbong bayan. Limang taon na ang Oplan Bantay Laya at hindi pa nito nadudurog ang armadong rebolusyonaryong kilusan kahit sa isang rehiyon man lamang.

Higit na lumalawak at lumalakas ang armadong rebolusyonaryong kilusan dahil nagtataguyod ito ng makatarungang adhikain, ipinaglalaban nito ang pambansa at demokratikong mga karapatan ng sambayanan at ipinagtatanggol nito ang bayan sa pagkatuta, pagsasamantala, katiwalian at kalupitan ng rehimeng Arroyo at ng buong reaksyonaryong naghaharing sistema. Pinamumunuan ng ating

Partido ang demokratikong rebolusyon, hindi lamang sa paggamit sa sandata ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka kundi gayundin ng rebolusyonaryong pakikipagkaisang prente. Kaya nalikha nito ang pinakamalawak na posibleng popular na tuntungan ng rebolusyonaryong digma.

Ang mga ekstrahudisyal na pamamaslang, pagdukot, pagtortyur, pagpapalabas na mga mandirigma ng BHB ang mga bata upang patayin o ikulong sila, pwersahang pagpapalikas at iba pang lanskang paglabag sa karapatang-
tao na ginagawa ng mga pwersang militar at paramilitar ng rehimen ay ikinagagalit ng mamamayan ng mundo at ng pinakarespetadong mga institusyon, organisasyon at

personaheng nagtataguyod ng karapatang-tao. Dumating na ito sa puntong maging mga gubyernong kaibigan ng guberno ng Pilipinas ay nananawagan na sa rehimeng Arroyo na panagutan at itigil ang malulubhang paglabag sa karapatang-tao. Tulad ng pasistang rehimeng Marcos, nahihwalay na ang rehimeng Arroyo hindi lamang sa samayanang Pilipino kundi pati na sa internasyunal na komunidad ng mga bansa.

Laging iginiig it ng National Democratic Front of the Philippines (NDFP) na nagpapatuloy pa ang negosasyong pangkapayapaan nito sa Guberno ng Republika ng Pilipinas hanggat hindi pa maayos na pinawawalambisa ng alinmang panig ang Joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees. Makailang ulit na itong nanawagan na muling buksan ang pormal na pag-uusap oras na maresolba ang mga paunang usapin tulad ng pagkakabilang ng PKP, BHB at ng punong konsultant sa pulitika sa tinaguriang listahan ng mga terorista, malulubhang paglabag sa karapatang-tao sa ilalim ng Oplan Bantay Laya, pagpapalaya sa mga bilangong pulitikal at pagbabayad-pinsala sa mga biktima ng mga paglabag sa karapatang-tao sa ilalim ng rehimeng Marcos.

Nag-alok pa nga ang NDFP ng isang maikling kagyat na kasunduan para sa makatarungan at matagalang kapayapaan na magtatali kapwa sa NDFP at GRP sa mga tiyak na prinsipyadong punto ng pagkakasundo sa pambansa at demokratikong interes ng mga Pilipino. Ang gayong alok ay sagot sa di makata-

rungang paggigiit ng GRP na mag-salong ng armas ang BHB o magkaroon ng walang taning na tigil-putukan nang wala pang nararating na kasunduan kaugnay ng mga makabuluhang isyu. Bibigyang-daan nito ang tigil-putukan sa gera sibil habang ipinatutupad ng dalawang panig ang Comprehensive Agreement on Respect for Human

Rights and International Humanitarian Law at pinag-uusapan ang magagawang mga repormang pang-ekonomya, panlipunan at pampulitika alinsunod sa The Hague Joint Declaration.

Dahil ang rehimeng Arroyo ay desididong ituloy ang patakarang todo-gera at wa-

lang pakialam sa usapang pangkapayapaan, walang magagawa ang armadong rebolusyonaryong kilusang pinamumunuan ng ating Partido kundi magpalawak at magpagsinsin sa buong kapuluan. Alam natin mula sa ating karanasan sa usapang pangkapayapaan kung gaano kasama at katuso ang rehimeng Arroyo. Kita rin natin ang gayong katangian ng rehimen sa pakikipag-usap nito sa Moro Islamic Liberation Front. Matiyagang hihintayin ng Partido at NDFP na makita ng susunod na rehimen ang kainaman ng usapang pangkapayapaan at ang pakinabang dito ng sambayanang Pilipino.

Patuloy na paglakas ng rebolusyonaryong kilusan

Patuloy na nagkakamit ng lahatang-panig na mga tagumpay ang ating Partido. Napalaganap natin ang pang-ideolohiyang linya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo sa lahat ng mga namumunong organo

at organisasyon ng Partido, sa hanay ng mga kadre, kasapi at mga kandidatong kasapi. Naisulong natin ang pangkalahatang pampulitikang linya ng demokratikong rebolusyong bayan laban sa dayuhang monopolyo kapitalismo, pyudalismo at burukrata kapitalismo. Naitaguyod at nailapat natin ang prinsipyo ng demokratikong sentralismo sa mga usaping pang-organisasyon.

Hindi mawawasak at patuloy na sumusulong ang ating Partido dahil binubuo ito ng mga kadre at kasaping kumakapit sa Marxismo-Leninismo-Maoismo bilang linyang pang-ideolohiya at tuluy-tuloy na nagpapatatag ng kanilang proletaryong makauring paninindigan, pananaw at pamamaraan sa pagsusuri sa kasaysayan ng daigdig at ng Pilipinas, kasalukuyang kalagayan, iba't ibang uri ng gawain at pakikibaka at sa kinakailangang estratehiya at taktika sa pagsusulong ng demokratikong rebolusyong bayan.

Tuluy-tuloy na pinag-aaralan ng ating mga kadre at kasapi ang materyalismong dyalektiko at istoriko kaugnay ng kanilang gawain. Inilalapat nila ang materyalistang dyalektika sa pag-unawa at paglutas ng mga suliranin. Pinalalawak at pinalalalim nila ang kanilang kaalaman sa Marxismo-Leninismo upang labanan at gapiin ang mga empirisista at dogmatikong uri ng suhetibismo, modernong rebisyonismo, oportunismo at repormismo at iba pang petiburges na kaisipan tulad ng liberalismo, neoliberalismo, sosyal demokrasya, neo-Kautskyismo, anarkismo, klerikopasismo at NGOismo.

Binabasa at pinag-aaralan ng mga kadre at kasapi ng ating Partido ang mga akda nina Marx, Engels, Lenin, Stalin at Mao at ang mga dokumento ng Komite Sentral. Tinutulungan ng mga kasama nating may higit na kaalaman sa teorya ang mga nagnanais pang matu-

Matagumpay nating naisulong ang pangkalahatang linya ng demokratikong rebolusyong bayan laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uri sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan.

to sa pamamagitan ng mga pormal na kursong pag-aaral sa batayan, intermedya at abanteng antas, sa pamamagitan ng pag-aaral at mga pulong ukol sa gawain ng mga namumunong organo at organisasyon ng Partido at sa pamamagitan ng mga impormal at malayang grupong talakayan at mga pag-uusap.

Tinitiyak ng Kagawaran sa Edukasyon ng ating Pangkalahatang Kalihiman at ng mga organo ng Partido sa edukasyon at propaganda na naipamamahagi ang lahat ng mga materyal para sa pag-aaral. Naghahanda rin ng mga pinasimpleng materyal, maiikling teksto at mga tulong biswal at awdyo-biswal sa iba't ibang mayor na lenggwahe sa Pilipinas para sa kapakinabangan ng mga kasamang nagmula sa uring manggagawa at magsasaka at limitado ang pormal na edukasyon. Sa pagitan ng mga kasamang madaling makasapol ng mga konsepto at termino mula sa mga babasahin at mga kasamang may mayamang praktikal na karanasang masusuri ay may mga inter-aksyong kapakinabang sa isa't isa.

Madaling nagagagap ng mga kadre at kasapi ng ating Partido ang linyang pang-ideolohiya dahil ukol ito sa buhay-at-kamatayang mga usapin para sa Partido. Kung hindi kumilos ang mga proletaryong rebolusyonaryo upang punahin at itakwil ang mga maling ideya at gawa, tayo at ang rebolusyonaryong kilusan ay nadurog na sana mula sa loob ng mga gumawa ng mga mayor na kamaliang suhetibismong petiburges at ng mga ibinungang nitong Kaliwa at Kanang oportunistang kamalian gayundin ng mga krimen laban sa ating Partido at mamamayan. Patuloy na pinag-aaralan ang mga dokumento at mga leksyon ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto upang isanggalang ang ating hanay laban sa mga kasinungalingan at paninirang kaaway at ng mga taksil na

naging mga ispesyal na ahente na ng kaaway.

Ginagamit ng mga kadre at kasapi ng Partido ang Marxismo-Leninismo-Maoismo bilang sandatang pang-ideolohiya laban sa walang puknat na opensiba sa ideolohiya ng mga imperyalista at mga lokal na reaksyunaryong nagngangangawa na wala raw pag-asa ang adhikain ng syentipikong sosyalismo at ang kataas-taasang layuning komunismo at hindi umano malalamasan ng sangkatauhan ang kapitalismo at liberalismo. Kaya patuloy nilang pinag-aaralan ang tumpak na panindigan ng ating Partido para sa sosyalismo laban sa modernong rebisyunismo.

Nakagawa na tayo ng maraming artikulo upang kontrahin at pabulaanan ang mga ipinangangalandakan at mga argumento ng mga neoliberal na tagapagtugyod ng globalisasyon ng "malayang pamilihan," mga burges liberal, sosyal demokrat, neo-Kautskyista, Trotskyista, anarkista, kleriko-pasista at NGOista. Todo-buhos ng pondo sa kanila ang mga imperyalista upang bira-hin tayo mula sa likod at tagiliran upang ihiwalay tayo sa intelihensyang petiburges at mga kabataang nakapag-aral na nagaganyak na yumakap sa rebolusyonaryong pusi-syon at umanib sa Partido. Binabaka ng ating Partido ang mga kaisipang petiburges sa loob ng Partido subalit hinihikayat naman ang mga elementong petiburges na magpanibagong-hubog at umanib sa ating Partido o maging alyado sa progresibong nagkakaisang prente.

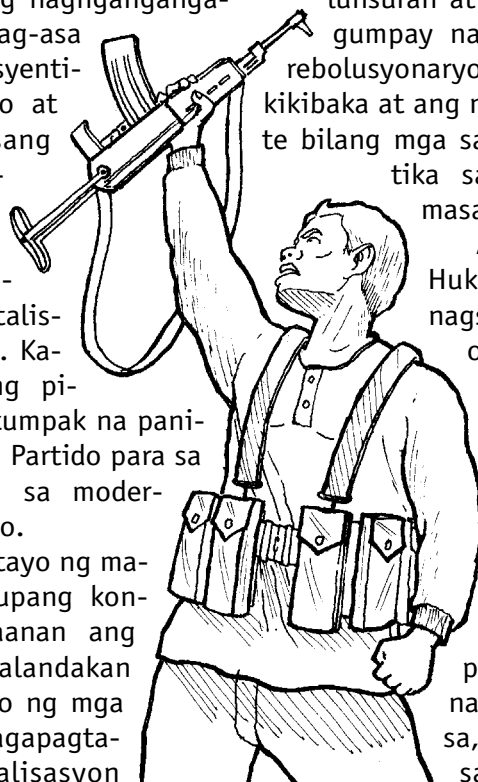
Matagumpay nating naisulong ang pangkalahatang linya ng demokratikong rebolusyong bayan la-

ban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uri sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Naitaas natin ang bandila ng pamumuno ng uring manggagawa at napukaw, naorganisa at napakilos natin ang malawak na masa ng sambayanan sa kalunsuran at kanayunan. Matagumpay nating nagamit ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka at ang nagkakaisang prente bilang mga sandatang pampolitika sa paglilingkod sa masang anakpawis.

Ang ating Bagong Hukbong Bayan ay nagsasagawa ng mga operasyong militar at may gawaing masa sa mahigit 120 larangang gerilya na sumasaklaw ng libu-libong baryo sa mahigit 800 munisipalidad sa 70 probinsya ng Pilipinas. Sa gawaing masa, nakatutulong ito sa pagbubuo ng mga organisasyong

masa ng mga mangagagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan at aktibistang pangkultura at sa pagtatayo ng mga lokal na organo ng kapangyarihang pampolitika, na sa simula ay mga komiteng pangorganisa ng baryo at sa kalauna'y mga komiteng rebolusyonaryo ng baryo na suportado ng mga organisasyong masa at mga komite para sa organisasyong masa, edukasyong publiko, kalusugang publiko, reporma sa lupa at ekonomya, pagtatanggol sa sarili, arbitrasyon at gawaing pangkultura.

Ang kilusang magsasaka para sa tunay at lubusang reporma sa lupa ang pangunahing kilusang masa para bigyang-katuparan ang demokratikong rebolusyon. Kaya naman mapapalaya ng magsasa-

kang mayorya ng mamamayan ang kanilang sarili sa larangang pang-ekonomya, panlipunan at pampulitika at sila ang magiging pangunahing sangkap ng demokratikong rebolusyong bayan. Ang minimum na programa ng reporma sa lupa ay binubuo ng pagpapababa ng upa sa lupa, pagpapababa ng interes sa pautang, pagpapataas ng sahod ng manggagawang

bukid, pagpapataas ng presyo ng mga produkto ng magsasaka at pagpapaunlad ng produksyon ng agrikultural at mga karagdagang mapagkakakitaan. Ang maksimum na programang kumpiskasyon at libreng pamamahagi ng lupa gayundin ang mga batayang anyo ng kooperasyon ay naaangkop laban sa mga mangangamkam ng lupa, despotikong panginoong maylupa at sa mga lugar kung saan ang kapangyarihan ng panginoong maylupa ay bumagsak na sa relatibong malawak na saklaw.

Ang ating hukbong bayan ay nagsusulong ng malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya batay sa papalalim at papalawak na baseng masa. Nasa proseso pa ito ng pagpaparami ng mga platon at larangang gerilya sa pambansang saklaw. Kaalinsabay, pinaunlad nito ang kakayahan ng mga panrehiyong kumand na mangasiwa ng ilang larangang gerilya, mamuno ng isang platon sa punong himpilan at magkonsentra ng ilang platon para sa mga opensiba. May pleksibilidad ang mga kumand ng mga larangang gerilya na maglunsad ng opensibong operasyong laking platon at gabayan ang mga iskwad na magsagawa ng mga operasyon sa malawak na saklaw. Naging epektibo ang istruktura, pagpapa-

kat, mga taktika at teknika sa paglulunsad ng mga reyds, ambus at operasyong pag-aresto at sa pagbawas ng tauhan at armas sa panig ng kaaway.

Bigo ang Oplan Bantay Laya sa layunin nitong wasakin ang BHB sa pamamagitan ng pagkokonsentra ng mga yunit militar at makilos na yunit ng pulisya sa ilang rehiyon at

larangang gerilya sa bawat takdang panahon at, matapos umanong wasakin ang BHB ay tumuloy naman sa ibang mga rehiyon at larangang gerilya. Wala ni isang rehiyon kung saan nagtagumpay ang kaaway na

durugin ang BHB. Walang sapat na lakas ang militar at ang mga pwersang makilos ng pulisya para sumaklaw at epektibong kumontrol ng 10% ng populasyon sa anumang takdang panahon. Makapagkokonsentra sila sa ilang larangang gerilya at magigipit nila ang mamamayan. Subalit ang mga yunit ng BHB ay makaiwas sa kanila sa bawat larangang gerilya o makalilipat sa ibang erya para magbukas ng ibang larangang gerilya. Sa ilampung iba pang larangang gerilya, malayang nakakikilos ang BHB dahil sa sobrang konsentrasyon ng mga pwersa ng kaaway sa ilang mga larangang gerilya sa ibang lugar.

Nabibigo ang mga pwersa ng kaaway dahil sa matitinding bigwas ng mga ambus at reyds ng BHB at sa bulag nilang pagpapatrulya at iba pang operasyong walang tiyak na target. Nagiging vulnerable sila sa mga isnayper ng BHB at mga yunit milisya, putok ng RPG at mga bombang *command-detonated*. Ipinag-yayabang nilang nadaragdagan ang kanilang pwersa sa pamamagitan ng pag-aarmas sa mga lokal na ma-

mamayan tulad ng CAFGU, CVO, barangay tanod at iba pa. Subalit ang katotohanan, wala silang tiwala sa mamamayan at mas nais nilang ikonsentra ang kanilang pagsisikap sa pagtatangkang sindakin ang taumbayan sa pamamagitan ng panghihiya, pagtsek ng sedula, pagblokeyo sa pagkain at iba pang mas masasahol na paglabag sa karapatang-tao, kabilang ang mga masaker, iligal na pang-aaresto, tortyur, panununog at pwersahang pagpapalikas. Alam din nilang sa bandang huli, ang mga pumapayag na tumanggap ng armas mula sa kanila ay vulnerable sa mga operasyong pagdisarma ng BHB.

Bukod sa paglulunsad ng armadong pakikibaka laban sa kaaway, ginagamit ng ating Partido ang patakaran at taktika ng pakikipagkaisang prente. Sa pangunahin, ang pakikipagkaisang prente ay para sa armadong pakikibaka. Kung gayon, ang antipyudal na pakikipagkaisang prente ang pinakamahalaga. Ang ating Partido ay pangunahing sumasalig sa mga maralitang magsasaka at manggagawang bukid, kumakabig sa mga panggitnang magsasaka, nagnyunutralisa sa mayayamang magsasaka, sumasamtala sa mga kontradiksyon sa pagitan ng mga naliliwanagan at despotikong panginoong maylupa upang ihiwalay ang mga despotiko at wasakin ang kanilang pampulitikang kapangyarihan sa bansa. Ang antipyudal na nagkakaisang prente ay integral na bahagi ng kabuuang pambansang nagkakaisang prente, na anti-imperyalista, antipyudal at antipasista.

Umusbong na at umuunlad pa ang isang malawak na nagkakaisang prente laban sa rehimeng US-Arroyo. Binubuo ito ng mga organisadong pwersa ng mga manggagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan, propesyunal, negosyante at komersyante, pulitiko, taong-simbahan at maging mga grupong

**Ang rebolusyonaryong
armadong pakikibaka at
ang nagkakaisang prente
ay may kani-kanyang
paraan ng pagmumulat,
pag-oorganisa at
pagpapakilos sa malawak
na masa ng sambayanan.**

anti-Arroyo sa hanay ng mga upisyal ng militar at pulisya. Sa larangan ng pulitika, ang Kaliwa ay nakikipagkaisa, nakikipagtulungan at nakikipagkoordinar sa Gitna at sa mga anti-Arroyong bahagi ng Kanan laban sa pinakamasahol na bahagi, ang naghaharing pangkating Arroyo. Sa malawak na nagkaka-isang prente, ang mga pwersang patriyotiko at progresibo ng Kaliwa at Gitna ay maaaring makipagkaisa sa mabubuway at di maaasahang mga alyado sa Kanan sa layuning ihiwalay at gapiin ang kaaway at sa proseso ay makapagpalakas sa pamamagitan ng pakikibaka.

Ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka at ang nagkaka-isang prente ay may kani-kanyang paraan ng pagpukaw, pag-oorganisa at pagpapakilos sa malawak na masa ng sambayanan. Ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka ang nagbibigay-daan sa solidong pag-oorganisa sa masa at pagtatayo ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika sa kanayunan. Napupukaw, naoorganisa at napakilos ng nagkakaisang prente ang mamamayan sa buong bansa upang bigyang-daan ang pag-oorganisa ng Partido sa kanila sa kalaunan. Tuwirang nakatutulong ang gawain sa ligal na pakikipagkaisang prente sa gawaing pang-organisasyon ng mga ligal na demokratikong organisasyong masa.

Sa ating buhay pang-organisasyon, sinusunod natin ang prinsipyo ng demokratikong sentralismo. Ang esensya ng sentralismo ay Marxismo-Leninismo-Maoismo. Pinapatnubayan nito ang demokrasya sa loob ng Partido na siya namang batayan nito. Sa pamamagitan ng demokratikong proseso, ang ating mga namumunong organo ay nakapangangalap ng datos at mga ideya mula sa kaukulang organisasyon at malayang napagtatalakayan ang mga ito upang makabuo ng mga patakaran at desisyon. Ang

mga indibidwal at ang minorya ay nakapailalim sa kapasyahan ng majoritya. Ang nakabababang organo o organisasyon ay nakapailalim sa nakatataas na organo o organisasyon. Ang Komite Sentral ang pinakamataas na organo, habang walang sesyon ang Kongreso.

Itinataguyod ng mga kadre at kasapi ng ating Partido ang salubungang ugnayan ng sentralismo at demokrasya. Kritikal tayo sa anumang tendensya ng burukratismo o kumandismo, kung saan ang mga desisyon at atas ay makaisang-pangig na ginagawa mula itaas pababa, nang walang pinagbabatayang mga ulat at rekomendasyon mula sa ibaba. Gayundin, kritikal tayo sa ultra-demokrasya o anarkismo, na nangangahulugan ng hindi pagkilala sa awtoridad ng mga nakatataas na organo at paggiit ng makitid na pananaw sa ibaba na bumabalewala sa kumprehensibong pananaw ng isang nakatataas na organo.

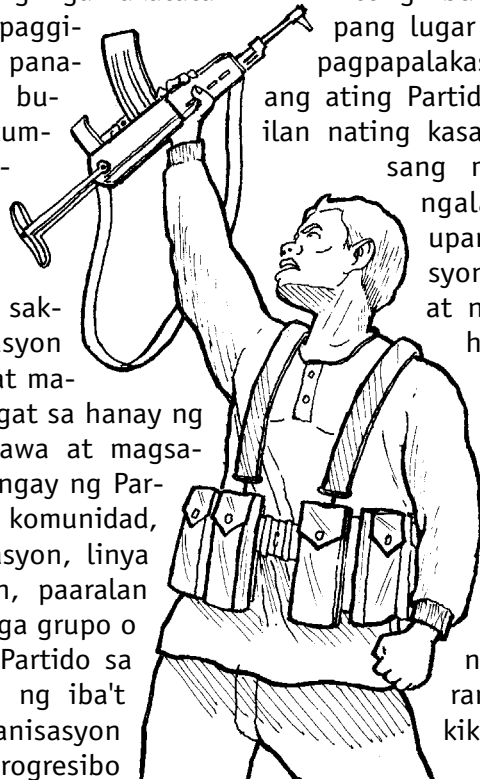
Pambansa ang saklaw ng organisasyon ng ating Partido at malalim itong nakaugat sa hanay ng masang manggagawa at magsasaka. Ang mga sangay ng Partido ay nasa mga komunidad, pagawaan, plantasyon, linya ng transportasyon, paaralan at upisina. May mga grupo o selula ang ating Partido sa iba't ibang antas ng iba't ibang tipo ng organisasyon at institusyon, progresibo man o reaksyunaryo. Mayroon tayong mga elemento at selula ng Partido kahit sa loob ng mga pwersang militar at pulis ng kaaway. Kaya napag-aalaman natin ang mga kilos, plano at aktibidad ng kaaway. Ang lantad na pagiral ng mga patriyotiko at progresibong grupo sa hanay ng mga upisyal ng

militar at pulisya ay palatandaang epektibo ang gawain natin sa hanay ng kaaway.

Ang pangarap ng rehimen ay durugin ang ating Partido sa pamamagitan ng pagpaslang sa mga hinihinala nilang kadre o kasapi ng Partido. Ngunit ang makinarya at kakayahan ng reaksyunaryong militar at pulisya sa pamamaslang ay nalilimitahan ng pagiging lihim ng ating Partido mula pa nang muli itong itatag noong 1969 at ng laging pag-iingat nito upang ipreserba at gawing ligtas ang sarili, makapagpalawak ng kasapiang at makapagpataas ng kalidad sa pamamagitan ng rebolusyonaryong edukasyon at praktika. Makapagkokonsentra ang kaaway ng atake sa ilang takdang lugar subalit naiwan nitong bukas ang marami

pang lugar kung saan makapagpapalakas at makasusulong ang ating Partido. Kailanma't ang ilan nating kasama ay di maiwasang masawi, pinararangalan natin sila upang gawing inspirasyon ng buong Partido at ng sambayanan sa higit na determinado at puspusang paglaban sa kaaway. Ang mga kumand ng BHB sa iba't ibang antas ay ipinangalan sa mga martir nating nagsisilbing huwaran sa armadong pakikibaka.

Ang mga kasapi ng ating Partido ay nirerekrut natin mula sa armadong rebolusyonaryong kilusan at sa ligal na demokratikong kilusang masa. Nakapagsasanay at nakasusubok ang mga ito ng napakaraming aktibistang karapat-dapat na marekrut sa Partido. Ang masinsin at malaganap na armado at ligal na

mga anyo ng pakikibaka ay tuluy-tuloy na nagpapalitaw ng napakasigasig at napakamilitanteng mga bagong rekrut sa Partido na nagmumula sa masang manggagawa at magsasaka at mula sa mga panggitnang saray ng lipunan at nagtataglay ng mayamang karanasan, pagiging malapit sa masa at iba't ibang tipo ng kakayahang kapaki-pakinabang sa pagsusulong ng demokratikong rebolusyong bayan.

Sistematikong nagtatalaga ang ating Partido ng mga manggagawa at nakapag-aral na kabataan mula sa kalunsuran tungo sa kanayunan upang maglingkod sa Bagong Hukbong Bayan at mga pamayanang magsasaka. Kaya naitataas at napalalawak natin ang ating mga kakayahan bilang isang Partido sa kanayunan. Napagsisilbi natin sa mamamayan at sa hukbong bayan ang kanilang mga propesyunal at teknikal na kakayahan. Sa kabilang banda naman, ang mga tauhan ng Partido na nagmula sa kalunsuran ay higit na nakapagpapanibagong-hubog sa apoy ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka. Sa pag-anib din sa hukbong bayan, ang mga kasapi ng Partido at aktibistang masang pinagbabantaang patayin o arestuhin ng kaaway ay nakaliligtas at nagkakaroon ng pagkakataong lumaban.

Ang ating Tatlong Tungkuling Panlaban

Dapat pa nating palakasin ang Partido Komunista ng Pilipinas upang mas epektibo pang mapamunuan ang demokratikong rebolusyong bayan laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa. Dapat nating pabilisin ang pagrerekut ng mga kasapi ng Partido mula sa hanay ng mga Pulang mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan at mga sulong na aktibista ng kilu-

sang masa sa kalunsuran at kanayunan. Dapat natin silang paunlarin mula sa pagiging kandidatong kasapi tungong ganap na kasapi sa loob ng takdang panahon ng pagiging kandidato sa pamamagitan ng maagap na pagbibigay sa kanila ng mga batayang kurso ng Partido at pagtiyak na masinop nilang ginagampanan ang kanilang mga tungkulin sa kanilang mga yunit sa Partido at sa hukbong bayan o sa mga organisasyong masa.

1 Ibayong palakasin ang rebolusyonaryong partido ng proletaryado!

Alinsunod sa plano, dapat nating mapalawak nang ilampung libo kada taon ang kasapian ng ating Partido. Lubha nating kinakailangan ang mas malaking bilang ng mga kadre at kasapi ng Partido upang maisakutaparan ang iba't ibang tipo ng gawain sa hanay ng milyun-milyong mamamayan at upang maisulong ang rebolusyonaryong pakikibaka tungo sa bago at mas mataas na antas. Dahil ang ating mga rekrut sa Partido ay nagmumula sa hanay ng mga Pulang mandirigma at aktibistang masa at may karanasan na sila sa rebolusyonaryong pakikibaka, nais nilang kumpletuhin sa lalong madaling panahon ang batayang kurso ng Partido, gampanan ang kanilang mga tungkulin sa mga yunit nila sa Partido at sa hukbong bayan o organisasyong masa.

Matapos silang pasumpain bilang mga ganap na kasapi ng Partido, maaari na silang bigyan ng mas

matataas na pormal na kurso ng Partido sa kanilang mga yunit ayon sa kurikulum at silabus o sa mga sesyon ng pag-aaral na ispesyal na itinakda ng isang nakatataas na organo ng Partido. Dapat nilang paghusayin lagi ang kanilang gagap sa Marxista-Leninistang paninindigan, pananaw at pamamaraan, alamin ang wastong linya at labanan ang suhetibismo at oportunismo, modernong rebisyunismo at iba't ibang tipo ng kaisipang petiburges. Dapat pang paunlarin ang teoretikal at pampulitikang edukasyon ng

mga kasapi ng Partido sa pamamagitan ng mulat na paglalapat ng mga saligang rebolusyonaryong prinsipyo ng ating Partido sa pag-aaral sa kasesaysayan at kasalukuyang kalagayan ng Pilipinas at sa pamamagitan ng mga pagtatasa at ebalwasyon ng gawain, pamumuna at pagpuna-sa-sarili at pagtatakda o pag-aangkop ng mga tungkulin.

Dapat alamin

ng bawat nakatataas na organo ng Partido sa saklaw nito ang bilang at kalidad ng mga kadre at kasapi ng Partido sa iba't ibang organisasyon sa teritoryo at sa mga linya ng gawain. Sa gayon, makapagpapasya itong higit na palakasin ang isang partikular na organo o yunit ng Partido o maglipat ng mga kadre at kasapi ng Partido upang palakasin ang ibang organo o yunit ng Partido o magbuo ng mga bago. Dapat laging tiyakin ng Partido na nangunguna ang mga proletaryong rebolusyonaryo at dapat paramihin ang mga kadre at ka-

Dahil lumalaganap at sumisinsin ang digmang bayan, kagyat ang pangangailangang magpalitaw ng dagdag na mga kadre at kasapi ng Partido sa Bagong Hukbong Bayan at sa kilusang masa sa kanayunan at magtalaga ng mga mangagagawa at kabataang nakapag-aral mula sa kalunsuran tungo sa kanayunan, nang hindi napipilayan ang kilusang masa sa kalunsuran.

sapi ng Partidong nagmula sa manggagawa at magsasaka nang hindi binabawasan ang mga nagmumula sa petiburgesyang lunsod.

Dahil lumalaganap at sumisinang ang digmang bayan, kagyat ang pangangailangang magpalitaw ng dagdag na mga kadre at kasapi ng Partido sa Bagong Hukbong Bayan at sa kilusang masa sa kanayunan at magtalaga ng mga mangagagawa at kabataang nakapag-aral mula sa kalunsuran tungo sa kanayunan, nang hindi napipilayan ang kilusang masa sa kalunsuran. Dapat nating ipreserba at paramihin ang mga kadre at kasapi ng Partido. Yaong mga nanganganib sa mga tukoy nilang kinaroroonan dahil sa nag-iibayong terorismo ng estado ay dapat mag-ingat at humandang matalaga sa ibang lugar.

2Palawakin at paigtingin ang armadong rebolusyon!

Dapat nating isulong ang digmang bayan upang agawin ang kapangyarihang pampolitika at maitayo ang demokratikong estadong bayan. Dapat tayong magpunyaging sumulong mula sa maaga tungo sa gitnang yugto ng estratehikong depensiba sa pamamagitan ng pagpaparami ng mga platon at mga larangang gerilya, at pagpapa-husay ng mga kumand sa antas ng rehiyon at larangang gerilya. Dapat nilang ipatupad sa kani-kanilang saklaw ang gabay para sa mga opensibang koordinado sa buong bansa. Dapat nating palaganapin at pasinsinin ang mga taktikal na opensiba ng hukbong bayan laban sa kaaway. Dapat tayong sumamsam ng maraming armas mula sa kaaway upang makapagbuo tayo ng dagdag na mga platon ng Bagong Hukbong Bayan at makapagtayo ng dagdag na mga larangang gerilya.

Dapat nating isagawa ang pulitiko-militar na pagsasanay ng mga Pulang kumander at mandirigma sa iba't ibang pormasyon at sa iba't

ibang antas ng kumand. Dapat ipaliwanag ang pampulitikang kabuluhan at layunin ng pagsasanay para sa anumang mayor na taktikal na opensiba upang mapataas ang diwang mapanlaban. Dapat din nating sanayin ang mga yunit milisya at mga yunit pananggol upang magampanan nila ang kanilang responsibilidad at makatindig sila bilang mga reserba at pandagdag na pwersa ng hukbong bayan. Sa gayon, maging nating matutukoy kung sino ang bibigyang-prayoridad na umanib sa hukbong bayan kapag nadagdagan ang armas.

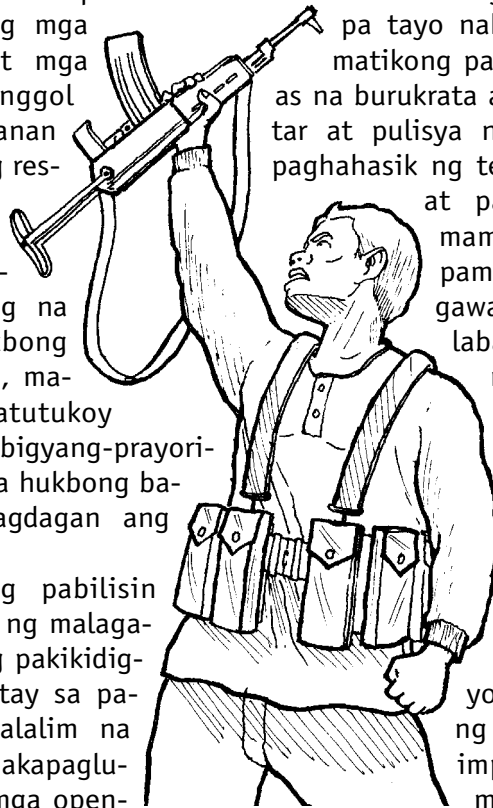
Dapat nating pabilisin ang paglulunsad ng malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa. Makapaglulunsad tayo ng mga opensiba at mabibigo natin ang mga kontra-opensiba ng kaaway sa pamamagitan lamang ng pagkakaroon ng matatag na baseng masa. Dapat tayong magtayo ng mga organo ng kapangyarihang pampolitika at mga organisasyong masa at maglunsad ng mga kampanya para sa pag-oorganisa ng masa, edukasyong publiko, reporma sa lupa at produksyon, pangangalaga sa kalusugan, pagtatanggol sa sarili, pag-areglo sa mga sigalot at gawaing pangkultura. Dapat nating bigyan ng masusing pansin ang reporma sa lupa bilang daan upang mapalahok ang masang magsasaka sa armadong rebolusyon.

Sa rebolusyonaryong armadong pakikibaka, binibigyan natin ng prayoridad ang mga taktikal na opensiba at iba pang gawain upang mapag-ibayo ang ating lakas militar at pampolitika sa mga lara-

ngang gerilya. Hindi pa natin naisasakatuparan sa signipikanteng antas ang deklarado nating patakarang parusahan ang pinakamasasahol na lumalabag sa karapatangtao at mangungurakot. Hindi pa tayo nakagagawa ng dramatikong pagganti sa matataas na burukrata at upisyal ng militar at pulisya na responsable sa paghahasik ng terorismong estado at pasismo laban sa mamamayan sa mga pamayanang manggagawa at magsasaka at laban sa mga diarmadong aktibistang ligal.

Sa layuning kamtin ang rebolusyonaryong hustisya laban sa mga upisyal na may utang na dugo, dapat tayong makapangalap ng kinakailangang impormasyon sa pamamagitan ng paniktik at pagsubaybay, magbuo ng mga pangkat na may kapasyahan at kasanayan at pumili ng pagkakataon at lugar para arestuhin ang mga kriminal at iharap sila sa paglilitis o kaya'y sagupain yaong mga armado at di kayang arestuhin nang mapayapa.

Alam nating kapag sinimulan nating arestuhin o labanan ang mga kriminal, mas maraming pwersang militar at pulis ang itutulak sa gawaing pagbabantay upang protektahan sila. Ang pinakamainam na pagkakataon para arestuhin o sagupain ang mga halimaw ng rehimeng Arroyo ay kapag nasa katayuan na sila ng mabilis na pulitikal na pagbulusok. Samantala, ang rehimeng Arroyo at ang mababangis na kampon nito sa militar at pulisya ang siyang target ng galit ng mamamayan sa Pilipinas at sa buong mundo.

3 *Pakilusin ang mamamayan sa pamamagitan ng pakikipagkaisang prente!*

Dapat nating pakilusin ang milyong-milyong mamamayan sa pamamagitan ng iba't ibang anyo ng pagkakaisang prente. Dapat pa nating paunlarin ang saligang alyansa ng mga manggagawa at magsasaka, ang progresibong alyansa ng masang anakpawis at petiburgesyang lunsod,

ang patriyotikong alyansa ng mga progresibong pwersa at ng mabuway na pambansang burgesya at ang malawak na nagkakaisang prente ng mga pwersang patriyotiko at reaksyunaryo na pansamantala at

mabuway na mga alyado laban sa pinakamasahol na pwersang reaksyunaryo, na siyang kaaway.

Ang kaaway sa ngayon ay ang rehimeng Arroyo na tuta ng US. Dapat nating gawin ang lahat ng posible at kinakailangan upang ilantad ang mga krimen nito laban sa sambayanan upang ihiwalay, pahinain at matanggal ito sa poder. Sa proseso, lalo pa nating napalalakas ang mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayan at nahihikayat ang kanilang pagsulong sa rebolusyonaryong pakikibaka. Kung hindi pa natin mawawasak ang naghaharing sistema sa pamamagitan ng pagpapatalsik sa naghaharing pangkating Arroyo mula sa poder, makapag-iipon tayo ng lakas upang harapin ang susunod na rehimen sa pagpapatuloy ng negosasyong pangkapayapaan o labanan iyon oras na magpakita ng anti-mamamayan, antinasyunal at anti-demokratikong katangian. Sa pakikipaglaban sa magkakasunod na kaaway na rehimen, nakapag-iipon tayo ng

lakas upang wasakin ang naghaharing reaksyunaryong sistema sa bandang huli.

Inaasahan nating ang krisis ng naghaharing sistema at ng pandaigdigang sistemang kapitalista ay lulubha pa at magdudulot ng mas kalunus-lunos na pagdurusa sa malawak na masa ng sambayanan. Inaasahan nating si Arroyo ay lalo pang magiging sunud-sunuran sa

US at iba pang imperyalista, magpapatuloy sa pangungurakot, gagawa ng mas marami pang paglabag sa karapatang-tao at mandaraya sa halalan sa 2007. Takot na takot ang huwad na presidenteng si Arroyo na maka-

kuha ng sapat na pwesto ang oposisyon sa Kongreso para ma-impeach siya sa House of Representatives at mahatulang nagkasala sa Senado. Kaya naghahanda na siyang mandaya sa eleksyon at gumamit ng dahas laban sa mga partido at kandidato ng oposisyon.

Buong yabang na minamaliit ng rehimeng Arroyo ang kapangyarihan ng sambayanan at ng malawak na nagkakaisang prente at wala itong sinasanto sa paggawa ng mga krimen laban sa mamamayan. Suyang-suya na sa rehimen ang malawak na masa ng sambayanan. Ang kailangan na lamang upang maudyok silang bumuhos sa lansangan ay isang insidente o usaping magsisilbing mitsa, tulad ng pag-uulit ng dayaan noong eleksyon ng 2004 sa 2007 o mararahas na hakbang laban sa ligal na oposisyon. Oras na makita ang daan-daانبong mamamayan sa mga lansangan, mapupwersa ang karamihan sa mga upisyal ng militar at pulisya ng reaksyunaryong guberno na

kumbinsihin ang *chain of command* ng militar na respetuhin ang karapatan ng mamamayan na magpahayag at magtipon at mahihimok ang dominanteng simbahan na bigyang-daan ang paghalili ng isang gubernong transisyunal sa rehimeng Arroyo.

Ang Partido Komunista ng Pilipinas at lahat ng mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersang pinamumunuan nito ay naghahangad na mapatalsik ang naghaharing pangkating Arroyo sa lalong madaling panahon. Subalit sakaling tumagal pa sa kapangyarihan ang pangkating ito dahil sa paggamit ng dahas at panlilinlang sa mamamayan at kunsintihin ito ng dominanteng simbahan, lahat ng rebolusyonaryong pwersa ay magkakaroon ng higit na pagkakataon upang humalaw ng lakas mula sa malawak na nagkakaisang prente at sa kilusang masa. Higit pang makapagpapalawak at makapagpapasinsin ang digmang bayan habang ang malawak na masa ng sambayanan ay nagsisikap na humulagpos sa di mabatang pang-aapi at pagsasamantala ng rehimeng Arroyo, na suportado ng US at iba pang imperyalista. **AB**

ANG**Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Espesyal na Isyu
Disyembre 26, 2006
www.philippinerevolution.net

Higit pang palakasin ang Partido Komunista ng Pilipinas para pamunuan ang demokratikong rebolusyong bayan

*Mensahe ng Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas
Disyembre 26, 2006*

Pambungad

Malugod nating ipagdiwang ang ika-38 anibersaryo ng muling pagtatatag ng Partido Komunista ng Pilipinas sa gabay ng teoryang Marxismo-Leninismo-Kaisipang Mao Zedong (Maoismo) at batay sa kasaysayan at kongkretong kalagayan ng sambayanang Pilipino.

Panahon ito para ipagdiwang ang mga rebolusyonaryong tagumpay natin, magbalik-aral sa ating kasaysayan, mga saligang prinsipyo at mga aral at magpanibago ng kapasyahang isulong ang pakikibaka ng sambayanang Pilipino para sa pambansang kalayaan at demokrasya laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa.

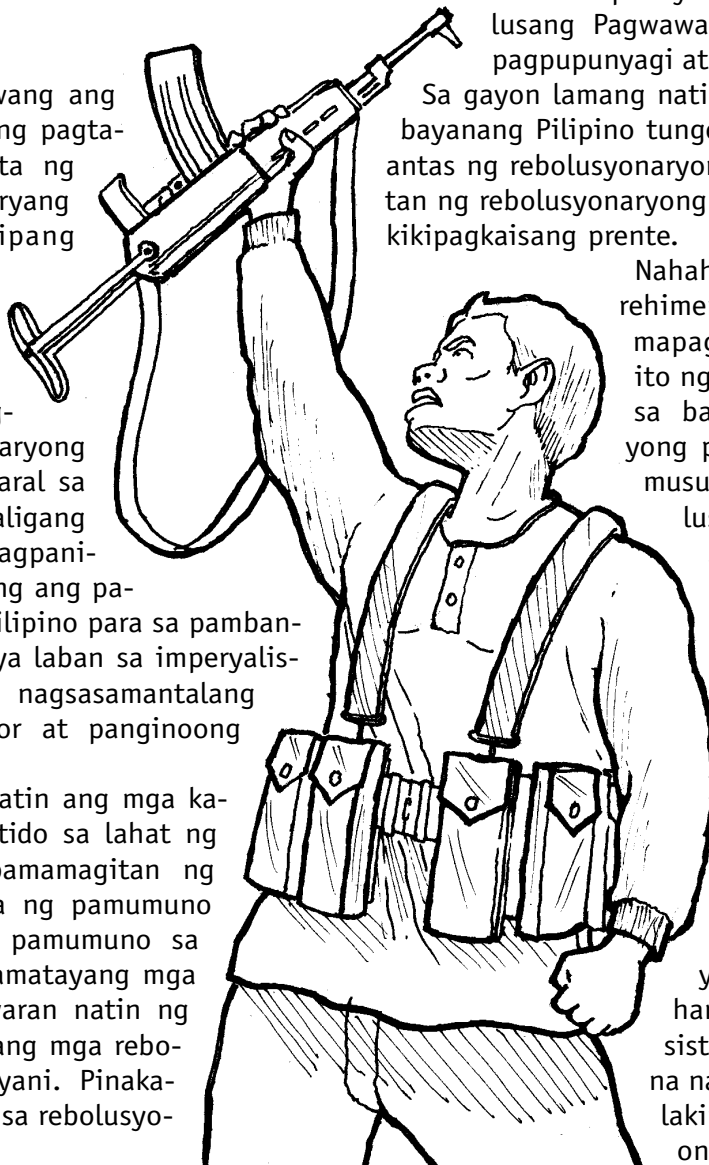
Pagpugayan at batiin natin ang mga kadre at kasapi ng ating Partido sa lahat ng natamong tagumpay sa pamamagitan ng pagwawagayway sa bandila ng pamumuno ng uring manggagawa at pamumuno sa sambayanan sa buhay-at-kamatayang mga pakikibaka sa kaaway. Gawaran natin ng pinakamataas na parangal ang mga rebolusyonaryong martir at bayani. Pinakamalaki ang kanilang inialay sa rebolusyonaryong pakikibaka.

Dapat pa nating palakasin ang Partido sa ideolohiya, pulitika at organisasyon. Dapat nating gawing tuntungan ang mga solidong tagumpay na ating nakamit sa inspirasyon ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto at sa pamamagitan ng pagpupunyagi at walang takot na pakikibaka.

Sa gayon lamang natin mapamumunuan ang sambayanang Pilipino tungo sa bago at mas mataas na antas ng rebolusyonaryong pakikibaka sa pamamagitan ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka at pakikipagkaisang prente.

Nahaharap tayo ngayon sa isang rehimeng labis na mapang-api at mapagsamantala. Nagpapatupad ito ng patakarang todo-gera laban sa bayan at mga rebolusyonaryong pwersa. Paulit-ulit itong sumusumpang wawasakin ang rebolusyonaryong kilusan. Subalit sa halip na matakot, nakikita ng mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa ang pagkadesperado ng rehimen, na lalu't lalong nahihwalay dahil sa pangangayupapa sa imperyalismong US, katiwalian, pandaraya sa eleksyon at kalupitan.

Ang mga imperyalista at mga lokal na reaksyunaryo ay itinutulak ng lumulubhang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at lokal na naghaharing sistema ng malalaking kumprador at panginoong maylupa para ipasa sa ma-

Mga instruksyon sa paglilimbag

1. Ang **sinundang pahina**, na eksaktong kopya ng pahina 1 maliban sa mas mapusyaw ang *masthead* o *logo* ay para sa mga gumagamit ng *mimeo machine* o naglilimbag sa paraang *v-type*. Idinisenyo ito para hindi madaling makasira ng istensil.

2. Pag-*print* sa istensil:

- a) Sa *print dialog*, i-check ang **Print as image**
- b) Alisin ang *check* sa **Shrink oversized pages to paper size**
- k) I-click ang **Properties**
- d) I-click ang **Advanced**
- e) Tiyaking naka-set sa **100%** ang **Scaling**
- d) Ituloy ang pag-*print*

3. Hinihikayat ang mga kasama na ipaabot sa patnugutan ng *AB* ang anumang problema kaugnay ng paglilimbag sa pamamagitan ng *v-type*. Magpadala ng *email* sa angbayan@yahoo.com